

CANER
SARIOĞLU

ÇİZER:
SÜMEYYE
KALAOĞLU

DÜNYANIN EN TEMBEL HAYVANI

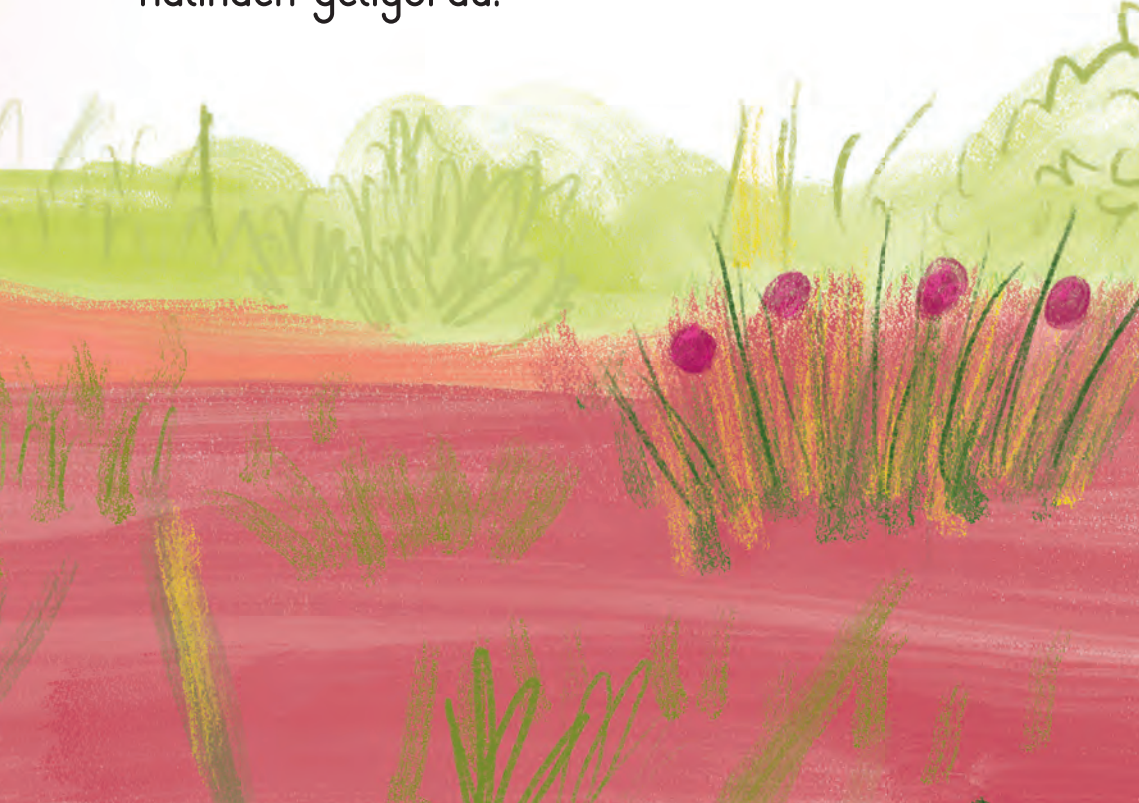

AĞIR ÇEKİMDE BİR UYANIŞ

Horul, uyumayı çok ama çokook seviyordu. “Dünya Uyku Olimpiyatları” yapılsa altın madalyayı kimseye kaptırmazdı. Çünkü onun için uyumak sadece dinlenmek değil, hayatın ta kendisiydi. Tembelliği de zaten bu uykucu hâinden geliyordu.

Neredeyse tüm gününü ağacın dallarına sarılıp uyuklayarak geçirirdi. Bu yüzden okula gitmek onun için biraz zordu. “**Keşke okulu bu ağacın tepesine yapsalardı!**” diye söylenirdi hep. “Böylece dersi dinlemek için tek yapmam gereken gözlerimi şöyle bir aralamak olurdu. **Oh, mis gibi!**”

○ sabah da güne alarmı bir değil, üç değil, tam beş kere erteleyerek başladı. **“Tembel hayvan olmak kolay değil!”** dedi içinden. “Bilim insanları bile bizim günde on beş saat uyuduğumuzu söylüyor. Onları asla hayal kırıklığına uğratabam!” diye mırıldandı.

Yattığı yerden sanki üzerinde tonlarca ağırlık varmış gibi usul usul doğruldu. Önce bir güzel gerindi, sonra kocaman esnedi. Ardından, “Acaba az önce gerinmiş miydim?” diye düşündü ve bir daha gerindi.

“Aferin, Horul!” dedi gururla. **“Sabah sporunu başarıyla tamamladın. Şimdi enfes bir kahvaltıyı hak ettin.”**

BİTMEYEN KAHVALTI!

Horul, tüm tembel hayvanlar gibi yaprak yemeye bayılırdı. Hem ulaşması kolay hem de tadı lezizdi. En yakınındaki yapraklara doğru yavaşça uzandı. Taze bir yaprağı kopardı. **Önce uzun uzun kokladı. Sonra da sakince çiğnemeye başladı.**

Ama o kadar yavaştı ki bazen ağzında yaprak olduğunu bile unutuyordu.

Bir keresinde Kaplumbağa hevesle Horul'u kahvaltıya davet etmişti. **"Ne olacak? İkimiz de yavaşız. Birlikte yeriz!"** diye düşünüyordu. Ama Horul'un yavaşlığı karşısında şaşkına döndü!

Kaplumbağa yemeğini çoktan bitirmişti. Kabuğuna girdi çıktı, sonra bir daha, sonra bir daha... Fakat Horul hâlâ aynı yaprağı çiğniyordu.

Sonunda Kaplumbağa pes etti: “İnanılmazsın, Horul! Senin yanında kendimi yarış atı kadar hızlı hissediyorum!”

Yavaşlık onun süper gücüydü!

“Hızlı koşanlar, uçanlar, kaçanlar süper kahraman oluyorsa çok yavaşlar da olmalı!” diye düşünüyordu.

Kahvaltısını bitirince sakince hazırlandı. Okul saati gelmiş de geçiyordu bile... Ağacın dalından yavaşça indi. Gerçi buna “inmek” demek iddialı olurdu. “Aheste aheste sözüldü.” desek daha doğruydu. İnerken her adımda minik molalar vermeyi ihmal etmedi. Ağır ağır da olsa sonunda okula varmayı başardı.

DERSİMİZ: HAYAT BİLGİSİ

Horul okula geldiğinde beşinci ders çoktan başlamıştı. Horul'u kapıda gören arkadaşı Şempo, ona takılmadan edemedi.

"Vay canına! Bugün çok hızlı geldin Horul. Bu bir tembel hayvan rekoru!"

Öğretmenleri Baykuş, Horul'un geç kalmalarına alışmıştı artık. Horul'u en öndeki yerine oturttu ve gülümsedi:

"Hoş geldin, Horul. Hayat Bilgisi dersindeyiz. Hobilerimizi ve fobilerimizi yazıyoruz. Hadi bakalım, sen de kalemini konuştur."

Horul kalemi eline aldı. Bir sağına çevirdi, bir sola çevirdi. Bu kadarlık hareket bile Horul'u fazlasıyla yormuştu. **Göz kapakları ağırlaştı, başını sıraya yasladı ve bir anda "uyku modu"na geçti.**

Bir süre sonra arkadaşları dürtünce irkildi. "Ben uyumuyorum!" dedi. "Sadece biraz

gözlerimi dinlendiriyorum... İçsel bir mola
yanıl" diyerek konuyu değiştirdi. Ardından da
yazmaya başladı.

Hobilerim

1. Esnemek
2. Uyumaya karar vermek
3. Uyumaya hazırlanmak
4. Sırtüstü uyumak
5. Yüzüstü uyumak
6. Yan dönüp uyumak
7. Ayakta uyumak

Fobilerim

1. Alarm sesi
2. Erken kalkmak
3. Acele etmek
4. Kořmak

Öğretmen Baykuş listeye göz attı ve kafasını salladı.

“Horul, bizi yine şaşırtmadın. Şimdi... Bir de uyumadan öğrenmeyi denemeye ne dersin?”

Horul tam vereceği cevabı düşünüyordu ki teneffüs zili imdadına yetişti. Herkes bir anda koşmaya başladı. Horul için ise teneffüs “şekerleme saati” demektir.

